

Бролио, като заелъ Кассель, тръгналъ прѣзъ Падерборнъ къмъ Минденъ, гдѣто се намирали главнитѣ магазини на съюзниците, а Контадъ съ главнитѣ сили се расположилъ задъ рѣката Диммелъ и послѣ бързо миналъ прѣзъ важнитѣ тѣснини при Щадтбергенъ на тѣзи рѣка и заелъ Падерборнъ. Ако бидѣйствуvalъ още по рѣшително и не само да застрашава съобщенията на съюзната армия, но смѣло да застанеше на тѣхъ въ тила ѝ, той би можалъ съвсѣмъ да я отрѣже отъ Везеръ, да я разбий или да я принуди да сключи нова Клостерсевенска конвенция. Брауншвейгския херцогъ, като се боялъ, че може да бѫде отрѣзанъ отъ Минденъ и Везеръ, отишълъ къмъ Оsnабрюкъ; но Бролио успѣлъ вече да завладѣе Минденъ отъ дѣсния брѣгъ на Везеръ, а Контадъ прѣзъ Падерборнъ и Билефелдъ тръгналъ къмъ Герворденъ близо до Минденъ. Тогава брауншвейгския херцогъ, за да възнагради загубата на Минденъ и

да има на Везеръ другъ нѣкой опоренъ пунктъ, заповѣдалъ на частъ отъ войските си да заематъ свободния градъ Бременъ, а самъ съ едно бързо флангово движение влѣво прѣминалъ къмъ Щолценau на Везеръ, подъ Минденъ. Въ срѣдата на юлий Контадъ, като заелъ съ главнитѣ сили позиция при Минденъ, на лѣвия брѣгъ на Везеръ, прѣкаralъ корпуса на Бролио на дѣсния брѣгъ къмъ Бюкебургъ и испратилъ отряди отъ легки войски по всички страни, даже до Ханноверъ, съ надежда да принуди съ това съюзната армия да прѣмине на дѣсната страна на Везеръ и самъ да заеме зимни квартири въ ханноверското курфюрство. Но Брауншвейгския херцогъ, напротивъ, съсрѣдоточилъ всичкитѣ си сили, чрѣзъ присъединението на всичкитѣ отдѣли отряди, и въ 3 колони тръгналъ противъ позицията на Контада.

Между това Армантиеръ въ края на юлий завладялъ Мюнстеръ и тръгналъ къмъ Падерборнъ.

§ 78.

Сражението при Минденъ (на 1 августъ).

Французската армия заемала при Минденъ твърдѣ силна позиция, фронта и лѣвия флангъ на която били прикрити съ една рѣчичка и обширни блата, а дѣсния флангъ — съ крѣпостта Минденъ. Важнитѣ недостатъци на тѣзи позиции състояли въ туй, че тя била способна само за една отбрана и че въ тила ѝ се намирала веригата на линденскитѣ планини, прѣзъ тѣснитѣ проходи на които прѣминавало главното съобщение на французите съ Герворденъ и единственния путь за отстѫпле- нието имъ къмъ Рейнъ. Като се удостовѣрилъ въ згодитѣ и недостатъ- цитѣ на позицията на Контада и въ невъзможността да атакува въ нея французската армия, брауншвейг-

ския херцогъ рѣшилъ да измѣкне Контада отъ тѣзи позиции на лѣжавшата прѣдъ нея равнина, гдѣто французската армия би имала въ тила си рѣчичката и блатата. Съ тѣзи цѣль той нарочно расположилъ армията си погрѣшно: самъ съ главнитѣ сили прѣминалъ вдѣсно и застаналъ между Гилле и Фридвалдъ, а при Тонхаузенъ, на значително растояние влѣво отъ себѣ си, оставилъ единъ корпussъ войски подъ началството на генерала Вангенхайма. Той се надѣвалъ, че Контадъ ще се въсползвава отъ толкова отдалеченото отъ главнитѣ сили расположение на Вангенхайма, за да го нападне и разбий отдѣлно, и тъкмо въ туй време искалъ да атакува Контада съ глав-